

**4. Hans Wučba dari burej Lidorje naj-
nuznišu wěc.**

Hans Wučba něhdy přińdže z měchom
Do dwora k burej Lidori

A džeše ze šibałskim směchom:

„Tu bohatstwo ja njesu éi;

Chceš kupić, štož w tym měše mam?

Za jejko tučnu kokoš dam!“

Bur wobmasuje měch a praji:

„Halunka, tón džě prózdny je!“

Hans dušu swoju na to staji,

Zo něšto ma, štož spomože,

„A hdžež ta wěc njej' we domi,

Tam njedonosy žadyn zmij.“

„Hm!“ rjekny bur, „z tym twojim zbožom

Snadž tola po dobrym wšo je?“

Hans wurěza pak ruče z nožom

Dno z měcha a tak praješe:

„Tu poklad maš a dopomni so:

Najprěńša wěc je wšudžom — dno!“

(31. | 5. 1850.)

5. Hans Wučba w Kukecach.

Kukečenjo piwo warjachu,

Štyri kórcy slódu,

Dobre słowo Hansej dali su:

„Wotměř nam tu wodu!“